

Warszawa, dnia 24 lipca 2017 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii

(druk nr 568)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest ułatwienie zrównoważonego rozwoju kraju w zakresie odnawialnych źródeł energii poprzez zmianę wysokości jednostkowej opłaty zastępczej będącej elementem pozwalającym na uelastycznienie rynku świadectw pochodzenia oraz w perspektywie długoterminowej zmniejszenie nadpodaży certyfikatów na rynku.¹⁾

W dotychczasowym stanie prawnym jednostkowa opłata zastępcza wynosiła 300,03 złotych za 1 MWh. Tym samym była znacząco wyższa od wartości rynkowej świadectw pochodzenia. Nowelizacja zakłada, że jednostkowa opłata zastępcza będzie wyznaczana na podstawie średniej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w poprzednim roku kalendarzowym, z tym że nie będzie mogła być wyższa niż 300,03 złotych za 1 MWh.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 46. posiedzeniu w dniu 20 lipca 2017 r. w oparciu o przedłożenie poselskie (druk sejmowy nr 1733). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa. Komisja nie wprowadziła do projektu poprawek.

W trakcie drugiego czytania zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy oraz poprawki zmierzające do wprowadzenia minimalnej kwoty jednostkowej opłaty zastępczej. Sejm przyjął ustawę bez poprawek.

¹⁾ Uzasadnienie projektu ustawy, s. 1.

III. Uwagi

1. Na podstawie art. 64 ust. 5, wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru, nie większej niż 2% maksymalnej wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56, za 1 MWh.

Ponieważ maksymalna wysokość jednostkowej opłaty zastępczej jest wartością stałą i określoną w ustawie (wynosi 300,03 zł), nie ma przeszkód aby w samym brzmieniu ustawy wskazać konkretną kwotę stanowiącą 2% z 300,03 zł.

Ponadto przepis w obecnym brzmieniu jest nieprecyzyjny. Ściśle interpretując przepisy należy podkreślić, że jednostkowa opłata zastępcza wynosiła 300,03 złotych za 1 MWh. Podstawiając tę wartość do przepisu z art. 64 ust. 5 uzyskujemy następujący wynik:

2% maksymalnej wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56, za 1 MWh => 2% z 300,03 złotych za 1 MWh, za 1 MWh => 6,006 zł/MWh²

Na pewno wolą ustawodawcy nie było umieszczenie w mianowniku jednostki tego równania „MWh²”.

Wobec powyższego proponuję następującą poprawkę:

w art. 1 w pkt 2, w zdaniu pierwszym wyrazy „niż 2% maksymalnej wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56,” zastępuje się wyrazami „6 złotych”;

2. Ustawa nie zawiera przepisów przejściowych określających jak należy obliczyć opłatę zastępczą za 2017 r. Wydaje się, że wolą ustawodawcy było aby do tej opłaty zastępczej stosować przepisy nowe.

Aby rozwiązać te wątpliwości należy wprowadzić następującą poprawkę:

po art. 1 dodaje się art. ... w brzmieniu:

„Art. Opłaty zastępcze za rok 2017 oblicza się na podstawie art. 56 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;

Michał Gil

Główny legislator